

РЕШЕНИЕ

№ 21874

гр. София, 25.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав, в
публично заседание на 09.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **12328** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Води се по жалба вх.№ РД-2181-/8/18.05.22г на „ЛЮКОС ПРОПЪРТИС“ ЕООД-С. с представляващ Г.Т. и с проц.представител адв. Х.К. против Решение № БС-27-П/28.04.22г на Директор на РИОСВ-Б., в частта му/след прекратително Определение № 2844/29.01.25г, в сила от 26.02.25г/, с която се прекратява производството по преценка необходимостта от извършване на О. в т.ч. и на съвместната процедура по оценка за съвместимост на инвестиционно предложение, касаещо ПИ № 67800.1.253 по КККР на [населено място] и намиращият се в него ТК 1- по негово Уведомление вх.№ ПД-2068/12.08.21г.

Решение № БС-27-П/28.04.22г на Директор на РИОСВ-Б. в останалите му части е влязло в сила на 19.05.22г/л.12 от делото/.

В жалбата се сочи, че Решението е неправилно и незаконосъобразно, като погрешно е обосновано с извод, че имотът попада в сиви пясъчни дюни.Моли се за отмяната му. В съд.заседание не се явява представител.

Ответникът Директор на РИОСВ-Б. се представлява от юрк.К., която оспорва жалбата като неоснователна и недоказана, моли за отхвърлянето ѝ, претендира разноски. Соци се, че при първото разглеждане на делото СТЕ е доказала, че в имота има дюни, поради което органът е бил длъжен да прекрати производството на осн. чл. 31 ал.25 от З..

Съдът намира жалбата за редовна и допустима, депозирана в срок и съгласно изискванията на АПК, от лице с активна проц.легитимация, пред надлежния съд, срещу инд.адм. акт по см. на АПК и З., поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът установи от фактическа страна следното:

На 16.07.19г Директорът на РИОСВ-Б. уведомява Директора на БД“ЧР“-В. , че при извършена проверка на територията на природна забележителност „Пясъчни дюни между къмпингите „Златна рибка“ и „Градина““ е установено наличието на 3 бр. сондажни и кладенци в ПИ № 67800.1.253 по КKKP на [населено място], за които не е постъпвало уведомление по реда на ЗООС за инвестиционно предложение за изграждане на водовземни съоръжения. Видно от отговора на Директора на БД“ЧР“ от 26.09.19г, на място в имота са извършени две проверки/на 29.07.19-неуспешна и на 15.08.19г-успешна/,при които е установено, че са изградени 3 сондажа за водовземане от подземни води/оборудвани за експлоатация с потапящи помпи/, като не са монтирани измервателни уреди, водовземните съоръжения не са регистрирани по ЗВ и изграждането им е в нарушение на ЗВ, като на собствениците на имота са издадени ПАМ/да премахнат съоръженията/ и за случая е сезирана РП-Б..

Начало на адм. производство е сложено с депозирано от „ЛЮКОС ПРОПЪРТИС“ ЕООД-С. с представляващ Г.Т. до Директор на РИОСВ-Б. - Уведомление вх.№ ПД-2068/12.08.21г, касаещо негово инвестиционно предложение за водовземане от ТК 1 с рег.№ 25203502744/10.09.20г , разположен в ПИ № 67800.1.253 в [населено място], с цел напояване на земеделски култури. Видно от скица от КKKP07г, ПИ № 67800.1.253 е с площ 6932кв.м, представляващ пасище/земеделска територия/, собственост на И. Ц., А. П. и Л. Т..Видно от Писмо на Директора на БД“ЧР“-В. до собствениците от 16.09.20г- ТК 1 е регистриран на 10.09.20г в регистъра по чл.118г ал.3 т.2 от ЗВ като консервиран- до издаване на Разрешително за водовземане по ЗВ.Същото се отнася и до регистрираните в имота- ТК 2 и ТК 3.

На 18.08.21г Директорът на РИОСВ-Б. моли Директора на БД“ЧР“ за Становище по чл.155 ал.1 т.23 от ЗВ. На 30.08.21г Директорът на БД“ЧР“ изпраща Становище, че ИП е допустимо спрямо ПУРБ 2016-2021г, ПУРН 2016-2021г и ЗВ/при посочени условия/.

На 15.09.21г Директорът на РИОСВ-Б. указва на дружеството какви доп.документи следва да представи до 14.10.21г. На 14.10.21г дружеството представя указаните му документи - съгласие на собствениците на имота от 17.09.21г/с нот.заверка/, техните титули за собственост/съгл. нот.акт № 198/01г, нот.акт № 37/01г и нот.акт № 179/02г/, Договор за наем от 17.09.21г, схема на имота и съоръжението, Удостоверение за наследници на Л.Т./видно от което наследник е Г.Т. - управител на дружеството/.

На 13.08.21г „САС ИНЖЕНЕРИНГ АА“ЕООД депозира аналогично Уведомление с вх.№ ПД-2087/13.08.21г- касаещо ТК 2. На 23.08.21г „БЪЛГАРСКА ПЪТНО-СТРОИТЕЛНА КОМПАНИЯ“ ЕООД депозира аналогично Уведомление с вх.№ ПД-2181/23.08.21г- касаещо ТК 3.

Директорът на РИОСВ-Б. се произнася едновременно по трите Уведомления/доколкото касаят три съоръжения, разположени в 1 имот/- с обж. Решение № БС-27-П/28.04.22г/връчено им на 04.05.21г, жалбата е от 17.05.21г/. Другите две дружества не обжалват и за тях Решението- в частта му по техните Уведомления и съответно относно ТК 2 и ТК 3, е влязло в сила на 19.05.22г. Ответникът прекратява производството и по трите Уведомления –като недопустимо на осн. чл. 31 ал.25 от З. и чл.2а ал.1 т.3 от НУРИОВОС, тъй като ПИ.253 попада в ЗТ по ЗЗТ /„Пясъчни дюни между къмпингите „Златна рибка“ и „Градина““/ и в ЗЗ по З. /“Плаж Градина-Златна рибка“/, както и в сиви пясъчни дюни /съгл. наличните в РИОСВ-Б. цифрови

моделите за разпространение на дюнни природни местообитания по Ч. крайбрежие/.

При първото гледане на делото АССГ отхвърля жалбата с Решение № 4360/30.06.23г, което е обезсилено от ВАС с Решение № 7777/24.06.24г- само защото в диспозитива на АССГ погрешно е посочена 1 цифра от идентификатора на имота/.252 вместо .253/. СЕЕ, приета при първоначалното разглеждане на делото от АССГ потвърждава констатациите от Решението, вкл. че една трета от имота/северната му част/ е сиви пясъчни дюни.

Съдът намира от правна страна следното:

Решението е издадено от компетентен орган, в рамките на правомощията му по закон/3./ и съобразно териториалната му компетентност.

Решението е в писмена форма, като съдържа зад.реквизити по чл. 59 ал.2 от АПК, вкл. фактически и правни основания.

В хода на адм. производство не са допуснати съществени проц.нарушения, такива не се и твърдят от жалбоподателя. Изяснени са относимите факти и обстоятелства/чл.35 от АПК/, не е нарушено правото на дружеството на участие в адм.производство/чл.34 и чл.36 от АПК са спазени/.

Единственото твърдение на жалбоподателя е, че органът погрешно приема, че имотът е сиви пясъчни дюни, като не оспорва, че имотът попада в ЗТ по 3ЗТ и 3З по 3./но дори да го оспорва, това също се потвърждава от СЕЕ/. Приетата при първото разглеждане на делото СЕЕ потвърждава, че северната една трета част от имота е сиви пясъчни дюни, т.е. установяванията на органа се потвърждават/като Съдът използва при произнасянето си редовно събраните доказателства при първото гледане на делото/. При това положение органът се е произнесъл в условията на обвързана компетентност по чл.31 ал.25 от З.- щом са налице сиви дюни, длъжен е да прекрати адм.производство. Органът е приложил правилно мат.закон и не са налице основания за отмяна на Решението в обж. част.

Решението е издадено в съответствие с целта на закона, която е насочена към опазването на представителни за Република България и за Европа типове природни местообитания, застрашени, редки и ендемични растителни и животински видове в рамките на Национална екологична мрежа.

Жалбоподателят „Люкос Пропъртис“ ЕООД се явява възложител по смисъла т. 20 от параграф 1 на допълнителните разпоредби на Закона за опазване на околната среда, тъй като на основание сключения между него и собствениците на имот ПИ с идентификатор 67800.1. 253 договор от 17.09.2021 г. има правото на „водоползване“ и „водоснабдяване“, чрез съществуващото в имота за водовземане съоръжение за подземни води ТК1, с координати N 42 24 42.1“, E 27 39 24.2“, регистрационен номер № 25203502744 от 10.09.2020 г. В съответствие с разпоредбата на чл. 118г, ал. 3, т. 3 от ЗВ директорите на басейновите дирекции водят регистри на консервираните водовземни съоръжения, като по делото не се спори, че такива са регистрираните в поземлен имот с идентификатор 67800.1.253 по КК, местност „Г.“, землището на [населено място]“ съоръжения ТК1, ТК2 и ТК3. С разпоредбата на чл. 155, ал. 1, т. 23 е дадено правомощие на директора на басейнова дирекция да издава становища за допустимост на инвестиционни предложения, които са предмет на процедура на по глава шеста от Закона за опазване на околната среда и/или на по чл. 31 от Закона за биологичното разнообразие, за съответствието на им с плана за управление на риска от наводнения, със съдържание, определено в наредбите по чл. 135, ал. 1, т. 1а, 2 и 13 от закона. Не се спори между страните, а и от приетото като доказателство по делото становището на директора на басейнова дирекция „Черноморски район“ се установява, че инвестиционното предложение жалбоподателя е

допустимо, като предвиденото водовземане от съществуващото съоръжение за подземни води, подлежи на разрешителен режим съгласно чл. 46, ал. 1, т. 1, буква „ж“ от Закона за водите и при спазване на посочените в становището условия. Не се спори между страните, че предвидените дейности по инвестиционното предложение попадат в обхвата на т. 1, б. „в“, от Приложение 2, към чл. 93, ал. 1, т. 1 и 2 на ЗООС, а именно: мелиоративни дейности в селското стопанство, включително напояване и пресушаване на земи. Съгласно разпоредбата на чл. 81, ал. 1, т. 2 от ЗООС на дейностите попадащи в Приложение 2 се извършва оценка на въздействие на околната среда.

Основанията за прекратяване на процедурата по преценяване на необходимостта от извършване на оценка на въздействието на околната среда, в това число на съвместната процедура по оценка за съвместимост за инвестиционно предложение са изчерпателно изброени в разпоредбата на чл. 31 ал. 25 от З.. Съгласно посочената разпоредба компетентният орган прекратява процедурата, когато установи, че планът, програмата, проектът или инвестиционното предложение засягат поземлени имоти в границите на зона "А", зона "Б" или в урбанизираните територии на населените места след границите на зона "А" по Закона за устройството на Ч. крайбрежие, в които попадат пясъчни дюни, освен в случаите по чл. 17а от същия закон. По делото няма спор между страните, а и видно от събраните доказателства и общодостъпните публични регистри, че имот с идентификатор 67800.1.253 по КККР на [населено място] попада в границите на защитена територия –природна забележителност „Пясъчни дюни между къмпингите „Златна рибка и „Градина“, обявена със заповед № РД-536/30.09.2016 г. на министъра на околната среда и водите. (ДВ, бр. 83/2016 г.) и в границите на защитената зона по смисъла на Закона за биологичното разнообразие BG0000146 „Плаж градина-Златна рибка“ за опазване на природните местообитания и на дивата флора и фауна“, обявена със заповед № РД-285/31.03.2021 г. на министър на околната среда и водите. (ДВ. Бр. 45/28.05.2021 г.). От заключението на приетата съдебно-екологична експертиза категорично се установява, че в северната част на имота са установени индикаторни видове растения за дюнни природни местообитания, като мястото се характеризира не само с наличието на пясъчен субстрат, чието количество е над 90 процента, но и с присъствието на характерна за пясъчните дюни растителност, характерна за сивите дюни. Този извод се потвърждава и от разпита на вещото лице в съдебно заседание, в което експертът заявява, че по външни белези установените на място навивания на пясъка от ветровете, които духат откъм брега, в това число и семена образуват дюнна част, върху която се формира дюнна растителност, характерна за дюните. Законодателят изрично в § 1, т. 4 от ДР на ЗУЧК е посочил основните признаци, на които следва да отговарят пясъчните дюни – това са образувания, формиращи се от насипване на пясъци в резултат от взаимодействието на море, суша и вятър. Вещото лице е възприело това определение и в заключението подробно и ясно е описало наличието на пясъчен субстрат и присъствието на характерна растителност за пясъчните дюни върху част от имота. С оглед на установеното в заключението на съдебно-екологичната експертиза, че изследваните дюнни ландшафтни образувания върху част от имота отговарят по външни белези на даденото определение за дюни в § 1, т. 4 от ДР на ЗУЧК, съдът противно на виждането на вещото лице намира, че за установяването на наличието на сиви дюни не е необходимо да се извършва геоморфоложко или геодезическо изследване на дюнните ландшафти. Нещо повече, видно и от приложения снимков материал към експертизата (снимки 58, 59, 60 и 61) е, че в имота има образувания, формиращи се от насипване на пясъци в резултат от взаимодействието на море, суша и вятър, предвид близостта на имота с плажната ивица и морето. От което следва да се направи логичен извод, че установените от вещото лице характеристиките на изследвания имот, категорично обосновават

наличието на сиви дюни в имота. В тази връзка неоснователни са и възраженията на жалбоподателя, че в случая са необходими и специални знания в областта на геодезията, а не само в областта на биологията и екологията. Такива знания ще са необходими за определяне на границите на пясъчните дюни съгласно чл. 6 ал. 6, вр. с ал. 4 т. 4 и ал. 7 от ЗУЧК във връзка с изработването на специализирани карти, регистър и информационна система, какъвто не е настоящия случай. Сивите пясъчни дюни са застрашени от изчезване типове природни местообитания, поради което са приоритетни за опазване, ето защо при установени местообитания на пясъчни дюни в поземления имот е без значение техният размер спрямо площта на имота, тъй като разпоредбата на чл. 31, ал. 25 от З. при наличие на сиви дюни задължава компетентния орган да прекрати процедурата за оценка за съвместимостта на плана, програмата, проекта и инвестиционното предложение.

Без значение за настоящия спор е възражението на жалбоподателя, че имотът е разделен на две, като в северната му част е обособен имот с идентификатор 67800.1.299 и съответно там се намират сивите дюни, установени от вещото лице. Съдът намира, че това твърдение обслужва защитната теза на жалбоподателя, доколкото видно от приетата като доказателство скица № 38672/13.08.2008 г. имот с идентификатор № 67800.1.299, м. „Г.“, с площ от 916 кв. м., представлява крайбрежна плажна ивица, за който е съставен Акт за публична държавна собственост № 699 от 26.07.2002 г. Предмет на ИП е имот с идентификатор 67800.1.253 по КК на [населено място], със съответните идентифицирани граници и площ, и именно в този имот вещото лице е изследвало наличието на сиви дюни, което се установява и от снимковия материал (снимка 46 и 47). Видно от направените при огледа и приложени към експертизата снимков материал (снимка 79, 80, 81 и 82) в изследваната част на имота с идентификатор 67800.1.253, в който са установени пясъчни ландшафтни образувания и растителност се разположени каравани и други пособия, които очевидно не са част от крайбрежната плажна ивица – публична държавна собственост.

При това положение/неоснователна жалба/, на ответника следва да се присъди юр.възнаграждение в максималния размер на 240 лв по чл. 24 от НЗПП вр. чл. 37 ал. 1 от ЗПП вр. чл. 143 от АПК.

Водим от горното и на осн. чл. 221 ал. 2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ ОСПОРВАНЕТО по жалба вх. № РД-2181-/8/18.05.22 г. на „ЛЮКОС ПРОПЪРТИС“ ЕООД-С. с представляващ Г.Т. против Решение № БС-27-П/28.04.22 г. на Директор на РИОСВ-Б., в частта с която се прекратява производството по преценка необходимостта от извършване на О. в т.ч. и на съвместната процедура по оценка за съвместимост на инвестиционно предложение, касаещо ПИ № 67800.1.253 по КККР на [населено място] и намиращият се в него ТК 1 - по негово Уведомление вх. № ПД-2068/12.08.21 г.

ОСЪЖДА „ЛЮКОС ПРОПЪРТИС“ ЕООД-С. с представляващ Г.Т. да заплати на РИОСВ-Б. сумата от 240 лв разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС в 14-дневен срок от

съобщението.

Съдия: